

РЕШЕНИЕ

№ 1748

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1268** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Осигурителен надзор“, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрк. К. С., срещу Решение от 30.12.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 10499/2021 г. от СРС, НО- 103-ти състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-519/21.06.2021 г., издадено от зам.-председателя на КФН, ръководещ Управление „Осигурителен надзор“, с което на Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ АД за нарушение на чл.179а от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 20 000 лв., като на основание чл.63, ал.4, във вр. ал.2, т. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ съдът е предупредил нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено в противоречие със закона. От доказателствата по делото не се установяват белезите на „маловажен случай“ както е приела въззивната инстанция. Не е взета предвид целта на

количествените ограничения, уредени в чл.179а от КСО. Не е отчетено, че пенсионноосигурителното дружество е поело прекалено голям финансов риск. Неправилно съдът е приел, че нарушителят незабавно и по собствена инициатива е предприел действия за привеждане в съответствие с разпоредбата на чл.179а от КСО. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ АД чрез юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитания актосъставител А. С.. Въз основа на тази фактическа обстановка районният съд е пиел, че са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението носи всички белези на „маловажност“. Този извод е правилен.

От доказателствата по делото се установява, че със сключената на 02.12.2020 г. „репо сделка“ Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ АД е нарушило разпоредбата на чл.179а, ал.1 КСО. При постановяване на оспореното НП административнонаказващият орган се е позовал на значимостта на застрашените обществени отношения, както и на това, че нарушението е само формално и не предполага вредоносни последици, поради което чл.28 ЗАНН не може да намери приложение.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

От това определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната

съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи.

Вярно е твърдението на касатора, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението по чл.179а КСО, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е едно от основанията въззивната инстанция да приложи разпоредбата на чл. 63, ал.4 ЗАНН.

От друга страна констатираното превишение при сделката на 02.12.2020 г. е с 0,02 % и само по себе си е твърде незначително. При това нарушението е отстранено още на 04.12.2020 г.

Правилно въззивният съд е приел, че са налице смекчаващи обстоятелства, тъй като нарушението е първо и е инцидентно по своя характер.

Изложеният в касационната жалба довод, че ответното дружество не по собствена воля е предприело действия за привеждане в съответствие с разпоредбата на ч.179а КСО и това е основание за неприлагането на чл.28 ЗАНН е неоснователен. В случая от значение е обстоятелството, че нарушението е отстранено веднага след извършването му, без значение кой колко е допринесъл за това.

Съдът споделя напълно изложените от въззивната инстанция мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях, поради което не следва да ги преповтаря.

С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед на крайния резултат искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно. Предвид константната практика на ВКС при отхвърляне на претенцията за разноски не се постановява нарочен диспозитив. При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 ЗАНН на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в, Административен съд София-град,Х.- ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 10499/2021 г. от СРС, НО- 103-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор - [населено място], [улица], да заплати на Пенсионноосигурителна компания „Съгласие“ АД,ЕИК[ЕИК], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :